

ligge, synes at fastholdes, at 9 Kr. er en passende Grænse, staar der for mig kun tilbage at udtale mig om de Betragtninger, der ere gjorte gældende med Hensyn til andre Bestemmelser i Lovforslaget, og da først om Vættelserne med Hensyn til de bestaaende Bryggerier af mindre Udstrækning. Min Opfattelse er nu rigtignok, at selv om man i fuldeste Maal anerkender den fri Konkurrencens Ret og vil hævde dens Principper, kan der dog billigtvise være Tale om at tage visse Hensyn til de smaa Tilvirkninger, de mindre Bryggerier, hvad ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgfreds (Alberti), der sidst havde Ordet, syntes at anerkende i fuldt Maal. Det er ikke aldeles enestaaende saaledes, at tage visse Hensyn til bestaaende Virksomheder. Der er paa de Skattelovforslag, der ere fremsatte om Brændevins skatten, ikke en, men flere Gange foreslaaet en Nedsættelse i Skatten af den første Produktion, de første 50,000 Potter Brændevin for hvert af de bestaaende Brænderier, og der er jo, saa vidt jeg erindrer, ikke nogen Sænde ved de Debatter, der have rejst sig angaaende Brændevinsbestatningen, blevet rejst Indvendinger mod Princippet der. Saavel der som ved det foreliggende Lovforslag har Hensigten kun været at forhindre, at usunde Virksomheder blive satte i Værk, og naar jeg vil holde mig til den foreliggende Sag, til Bryggerierne, er det klart, at kommer der ikke en saadan Bestemmelse ind, vil der ikke paa et, men paa mangfoldige Bryggerier, ja selv paa Hvidtølsfabrikkerne blive gjort Forsøg paa at producere mindre Kvantiteter af stattepligtigt Æl i By af Moderationen. Det er dette Hensyn til de mange Producenter, som paa en unaturlig Maade ville opstaa, og ogsaa Hensynet til, at det kunde virke faretruende paa Prisforholdene og derved indvirke paa de store Bryggerier, der synes at ville beholde den nuværende Pris, der har været afgørende for disse Bestemmelser's Indsættelse i Lovforslaget. Men det er ikke mindre stift for at kunne hde en passende Bestyttelse til de smaa Virksomheder, der sikkert vilde gaa til Grunde ved et saa betydeligt Paalæg i Skatten, som her foreslaas, nemlig 9 Kr. pr. Tønde. Det er jo, hvad ogsaa blev berørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ate Valgfreds (Scharling), et ganske ejendommeligt, man kan jo ogsaa sige mænster værdigt Forhold, der hos os har udviklet sig paa Ælproduktionens Omraade. Der er først dette Kæmpebryggeri, som kaldes Gamle Carlsberg. Det er et Bryggeri, der producerer et udmærket og efter alle gode kemiske Regler frembragt Produkt, og det er

nu ikkædt Form af en juridisk Person. Det er jo ikke et Aktieselskab, som har Bryggeriet, og heller ikke en fysisk Person. Det har sat sig en Opgave, der gaar langt ud over vor Tid og har hidtil kunnet gennemføre denne Opgave til stor Vælsignelse navnlig for Videnskabens Fremme her i Landet. Til dets Bestyrelse ere, som bekendt, de hæderligste og bedste Navne knyttede. Det ligger i hele dette Foretagendes Art, at selv om der bliver paalaagt en Skat af indtil 9 Kr. pr. Tønde, kan der ikke være Fare for, at det skulde trues til at indstille sin Virksomhed med Hensyn til de fædrelandste Djemed, det har sat sig. Der er ved et betydeligt Prisfald, der har fundet Sted i Raaprodukterne, Byg, Majs og ikke mindst Humle, aabnet en Mulighed for at producere Ælet langt billigere end før. Det har for øvrigt ogsaa vist sig paa andre Bryggerier, navnlig paa dem, der have været Aktieforetagender, at de have tjent særdeles meget i de senere Aar. Jeg tror altsaa at kunne udtale, at Gamle Carlsberg har tjent saa meget, at der ikke vil være nogen Fare for, at det ikke med stor Væthed skulde kunne bære den nu i Forslag bragte Skat. Noget betænkligere stiller Sagen sig for mig med Hensyn til det næststørste Bryggeri, Ny Carlsberg, fra hvilket der ogsaa udøves, som det vil være det høje Ting bekendt, en patriotisk Virksomhed i Retning af Kunstens Bestyttelse, ligesom det er Videnskaben, der støttes af Gamle Carlsberg. Men jeg tror dog i det hele og store, at man er slaaet ind paa den rette Vej for Bestatningsforholdene. Naar der fra forskellige Side er blevet peget paa, at denne Begunstigelse for de mindre Bryggerier ikke burde være varig, skal jeg i Henshold til de Betragtninger, jeg har gjort gældende og de Hensyn, der, som jeg har paapeget, have bevirket, at man har sat denne Bestemmelse ind, ikke undlade at udtale min store Betænklichkeit ved at gaa bort fra Bestemmelsen. Men for saa vidt det maatte lykkes at komme overens med det paagældende Udvalg, der faar med Sagen at gøre, om en Forlængelse paa ikke altsor saa Aar, — jeg skal straks udtale, at 10 Aar staar for mig som et Minimum —, skal jeg ikke undlade at erklære mig villig til at forhandle paa et saadant Grundlag, idet jeg dog stærkt maa urgere, at jeg vil haabe, at disse Forhandlinger maa blive saa tilfredsstillende, at de ikke ved at briste, skulle tvinge os hen til den forhøjede Skat af 10 Kr. pr. Tønde. Det er jo det, jeg selv anser for mindre heldigt. Der har ogsaa været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt man burde gaa til en saa stor Favør som den,